

ESBORRANY de treball

AVANTPROJECTE DE LLEI
DE LIMITACIÓ DE LES ACTIVITATS RELACIONADES AMB
LA PRESTACIÓ DE SERVEIS SEXUALS REMUNERATS

Avantprojecte de llei de limitació de les activitats relacionades amb la prestació de serveis sexuals remunerats

v.4. 2 de maig / 06

Preàmbul

Justificació i finalitat

Amb la llei de limitació de les activitats relacionades amb la prestació de serveis sexuals remunerats, el Parlament de Catalunya vol donar resposta a la preocupació de la societat catalana per la problemàtica que envolta la realització d'aquests serveis i dotar al Govern de la Generalitat, en el marc de les seves competències, d'instruments adequats per encarar els aspectes més greus d'aquesta problemàtica, amb l'objectiu prioritari de minimitzar els riscos inherents a aquesta activitat i de millorar la protecció de les persones que l'exerceixen en condicions de risc per a la seva seguretat i la seva salut.

L'actitud dels governs davant el fenomen de la prostitució ha oscil·lat al llarg de la història entre períodes de tolerància i de prohibició. En l'àmbit internacional, el Conveni de Nova York de 21 de març de 1950 va emprendre el camí de l'abolicionisme, que parteix de l'objectiu d'acabar amb la prostitució, però no ho fa mitjançant la penalització de les persones que l'exerceixen sinó de les que la faciliten o promouen. En aplicació del Conveni, la major part dels Estats del nostre entorn, també Espanya, van adoptar legislacions que suposaven un trencament amb els règims de permissivitat, i fins en alguns casos de reconeixement oficial, que havien dominat en el panorama internacional. Avui la realitat ha superat aquelles previsions idealistes i planteja

problemes complexos que reclamen l'atenció de diversos sectors de les polítiques públiques. La dispersió de les posicions que adopten avui els governs davant d'un fenomen que mostra gran capacitat d'adaptació als canvis socials ha obligat a estar atents a les evolucions i experiències foranes.

Espanya es va unir al corrent abolicionista impulsat pel Conveni de Nova York de 1950 amb el Decret de 1956, que declarava la prostitució tràfic il·lícit, proclamava el tancament a tot l'Estat de les anomenades "cases de tolerància" i establia mesures administratives i previsions referides a la reinserció social de les prostitutes i de caràcter sanitari. Tanmateix, no va ser fins a la reforma de 1963 que es van introduir al Codi penal espanyol els "delictes relatius a la prostitució" que es van mantenir en vigor fins a l'aprovació del Codi penal de 1995, que va significar una profunda transformació del Dret penal sexual sota el principi de la protecció de la llibertat sexual. Un dels grups d'infraccions en què el canvi es va deixar sentir amb més intensitat fou el dels delictes relatius a la prostitució, en què hom va despenalitzar les conductes relacionades amb la prostitució lliure de persones adultes. L'opció liberalitzadora no va impedir al legislador prendre consciència de la fragilitat en què moltes persones decideixen dedicar-se a la realització de serveis sexuals remunerats i va descriure en termes amplis els supòsits en els que per part de tercers s'interfereix il·legítimament en la voluntat d'aquestes persones. Es castiga així, en l'article 188.1 CP a tot aquell qui determini, amb violència, intimidació, engany, abús de superioritat o de necessitat a persona major d'edat a exercir la prostitució o a mantenir-s'hi. A aquests supòsits delictius s'hi ha afegit encara, mitjançant la reforma de 1999, l'abús de vulnerabilitat de la víctima.

Aquest canvi d'orientació del Dret penal espanyol es va produir en un context internacional en el que cada cop més Estats es distanciaven del model abolicionista, alhora que s'adoptaven en instàncies supranacionals noves iniciatives per lluitar contra el tracte de persones i l'explotació sexual. L'abandó de l'abolicionisme no ha anat acompanyat d'una regulació de l'activitat, cosa que ha donat lloc a una situació d'alegalitat de fet.

La situació ha esdevingut encara més confosa amb l'aprovació de la Llei Orgànica 11/2003, de 25 de novembre que ha introduït en l'article 188.1 CP un nou supòsit delictiu, consistent en explotar la prostitució d'altri, àdhuc amb el seu consentiment, la interpretació del qual ensopega amb greus dificultats, propiciades bàsicament per l'ambigüitat del concepte explotació. La major part dels comentaris de la doctrina especialitzada ha coincidit en general a advertir que la interpretació ha de ser molt

estricta, atès que el fet de beneficiar-se de la prostitució d'altri, si aquest consenteix i exerceix la prostitució de manera lliure, no comporta lesió de cap bé jurídic. Així, el mer fet d'obtenir un guany de la prostitució d'una persona no podria considerar-se en sentit estricte com a explotació. L'equiparació punitiva amb els supòsits d'abús de superioritat, de necessitat o de vulnerabilitat reclama implícitament aquesta interpretació estricta.

La inexistència d'una regulació de la prostitució ha provocat que la jurisprudència s'hagi hagut de pronunciar sobre la seva competència en aquesta matèria i sobre les conseqüències d'una possible admissió de la prostitució com a treball per compte propi o aliè. Algunes sentències han refusat que hagi de condicionar-se l'exercici d'una activitat econòmica a què aquesta es trobi regulada. Si la Constitució reconeix la llibertat d'empresa, l'exercici d'aquesta llibertat no es pot fer dependre de la major o menor diligència reguladora dels poders públics. També algunes sentències han establert una delimitació entre prostitució i "alterne", de manera que si aquesta activitat pot donar lloc a un treball per compte aliè, la prostitució pot ésser entesa en l'àmbit conceptual de l'arrendament de serveis.

La resposta dels poders públics al buit legal generat pel Codi penal de 1995 no acompanyat d'una normativa extrapenal reguladora s'ha manifestat en diverses iniciatives, entre les que hem de destacar el Decret de la Generalitat 2002, que regula els "locals de pública concurrència on s'exerceix la prostitució". El Decret estableix alguns requisits i condicions que han de reunir els locals de pública concurrència on s'hi exerceix la prostitució, així com els reservats i annexos on es desenvolupa la prestació de serveis de naturalesa sexual i establir les limitacions i les prohibicions inherents a aquests tipus d'establiments. L'incompliment de les disposicions dóna lloc a l'aplicació del règim sancionador previst en la Llei 10/1990, sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics, a més del que disposi la normativa municipal sobre aquesta matèria, la qual cosa ha permès una actuació de la Generalitat. Tanmateix, l'experiència dels darrers anys ha posat de manifest la insuficiència dels instruments vigents per fer front a una activitat creixent, que genera un important risc per a les persones que l'exerceixen, a més de la problemàtica relacionada amb l'oferta i demanda de serveis sexuals remunerats en espais públics.

En ser la legislació penal matèria reservada a l'Estat i no haver-se adoptat en el marc estatal una política legislativa en el sentit d'un model de regulació ni d'un de caire abolicionista, la Generalitat de Catalunya, en exercici de les seves competències en matèria sanitària, de benestar social, d'espectacles i d'ordenació dels espais públics,

opta per emprendre una activitat reguladora i limitadora de l'activitat de prestació de serveis sexuals remunerats, en la què es delimiten els espais d'exercici lícit d'aquells àmbits en els que l'oferta i la demanda d'aquests serveis o la participació de tercers es declara il·lícita, sota la preocupació fonamental de reduir els riscos per a les persones prestadores i de garantir les millors condicions per a la seguretat en la seva activitat.

En aquest context tenen un interès especial les experiències reguladores d'Holanda (2000) i Alemanya (2002), tot i que el poc temps transcorregut encara no ha permès aportar resultats certs. La superació de l'estigmatització social d'un col·lectiu de persones que la pateixen des de fa molts segles exigeix un temps de consolidació de les polítiques. Amb tot, i a desgrat d'algunes dificultats, en general hom no ha denunciat que hagi empitjorat la situació de les persones que exerceixen la prostitució, cosa que no es pot dir de l'experiència sueca, que l'any 1999 ha adoptat un model abolicionista radical.

L'actuació de la Generalitat davant la greu problemàtica que ens ocupa no pot prescindir de la realitat present de Catalunya i del conjunt de l'Estat. Les institucions amb competències sobre els diversos àmbits concernits es troben cada cop amb més dificultats per mantenir la situació d'indefinió actual i han d'emprendre passos en alguna direcció, sense que puguin negligir una de les alternatives que es presenten.

La fonamentació constitucional de les mesures que aquí s'adopten ha de partir de la idea de dignitat humana, principi que ocupa un lloc principal en la Constitució espanyola (art 10.1). Essent aquest un col·lectiu que històricament ha patit i segueix patint com pocs altres la xacra de l'estigmatització i la marginació, la prioritat de tota política pública sobre aquest important àmbit de la vida social i econòmica ha de ser la protecció d'aquest col·lectiu. La dignitat humana interacciona amb els valors de la llibertat i el pluralisme i, entre altres dimensions, comporta el dret a no patir discriminació i la igualtat entre homes i dones (article 14 de la Constitució espanyola). En aquest marc, propi de l'Estat democràtic i social de Dret (art 1.1 CE), es pot establir que si a l'Estat democràtic li pertoca el respecte a la llibertat de l'individu envers a les opcions que s'obren en l'esfera sexual i de les activitats adreçades a obtenir recursos econòmics que no suposin cap atemptat cap als drets d'altri, a l'Estat social li correspon intervenir per garantir condicions que permetin que els drets i llibertats de les persones siguin reals i efectives (art 9.2 CE) i per oferir protecció i assistència als col·lectius més vulnerables. En conseqüència, l'actitud davant de la persona que es prostitueix i davant del qui paga pels seus serveis sexuals ha de plantejar-se de manera simètrica en la mesura que les

condicions en què ambdues parts accedeixen a l'acord siguin iguals pel que fa a la llibertat d'opció, alhora que caldrà prestar una atenció especial als riscos d'explotació i d'abús pel que fa a la persona que es prostitueix i adoptar polítiques d'intervenció que evitin la seva entrada no desitjada al món de la prostitució i facilitin la seva sortida.

En tot cas, el reconeixement del caràcter lícit de l'activitat és el fonament sobre el que es pot articular un sistema de protecció social de les persones que realitzen serveis sexuals remunerats, amb dret a obtenir les prestacions pròpies de qualsevol treballador autònom i altres beneficis en matèria sanitària i social.

La llei reconeix la relació que s'estableix entre la persona que demanda serveis sexuals i la persona que els presta com un arrendament de serveis. En conseqüència, la persona que presta els serveis sexuals s'obliga a realitzar una activitat i no a aconseguir un determinat resultat. Encara que la persona que demanda els serveis sexuals desitgi un determinat resultat, la persona que els presta no resta obligada a aconseguir-lo, ni es pot condicionar la remuneració dels serveis a l'obtenció d'un resultat.

En tot cas ha de quedar clar que aquesta llei no pretén regular el contracte de arrendament de serveis, sinó que pressuposa i adopta les normes que es contenen als articles 1583 i següents del Codi Civil. Per consegüent, aquesta llei és plenament respectuosa amb el repartiment constitucional de competències. Tanmateix, la llei explicita que el contracte entre la persona que demanda els serveis sexuals i la persona que els ofereix no és un contracte nul perquè es recolza en una causa il·lícita, sinó que el contracte és vàlid i, essent la prestació de serveis sexuals una activitat regulada legalment i, per consegüent, lícita, el contracte no pot ser declarat nul exclusivament en raó del seu objecte. Els preceptes de la llei insisteixen en el caràcter voluntari de la prestació sexual i fan referència a la remuneració en la mesura en què no hi ha obstacle legal a què la contraprestació pels serveis sexuals sigui una quantitat de diners o una altra prestació susceptible de ser valorada en diners. Una norma similar es troba en l'article 1 de la Prostitutiongesetz alemanya i a la secció 7 de la Prostitution Reform Act 2003 de Nova Zelanda. Cal igualment recordar que la Sentència del Tribunal Superior de Justícia Europeu de 20 de novembre de 2001, en l'assumpte C-268/99, cas Jany, ha afirmat que la prostitució és una activitat de caràcter econòmic que es concep com "una prestació de serveis remunerada".

D'altra banda, la determinació de les condicions del caràcter lícit de la prestació de serveis sexuals remunerats ha de dur a una intervenció per prohibir les formes il·lícites

d'exercici de l'activitat. En aquesta comesa és necessari el recurs al dret administratiu sancionador per actuar contra conductes com la demanda o la sol·licitud de serveis fora dels llocs on s'hagi autoritzat preceptivament. Alguns dels arguments esgrimits a favor de la penalització dels clients permeten explicar les raons favorables a la introducció d'una infracció administrativa que sanciona la sol·licitud i la recepció de serveis sexuals remunerats fora dels espais autoritzats per aquesta finalitat. En aquest sentit, es pot presumir que el principal efecte positiu de la legislació sueca de 1999, la reducció significativa de la prostitució al carrer, es pot aconseguir també a través de l'aplicació de les sancions administratives als clients que incorrin en les conductes il·lícites que aquí es preveuen un cop hagin transcorregut el termini de transició que la mateixa llei assenyalava amb tota precisió.

La prohibició de les formes socialment més perturbadores de la prestació de serveis sexuals remunerats ha d'anar acompanyada de la previsió de causes d'aixecament de la sanció cas que les persones prostituïdes acceptin de participar de manera voluntària en un programa d'activitats informatives, formatives o d'acció social. Aquesta tècnica suposa una excepció al tractament simètric del client i la persona que exerceix la prostitució. La previsió de l'exercici il·legal com a infracció ha de ser vista en el cas de la persona prostituïda com una ocasió per a que el sistema hi entri en contacte a fi d'estimular-la a participar en programes adreçats a la satisfacció dels seus interessos. D'aquesta manera es posa de relleu la vocació legislativa d'intervenir per reduir els riscos derivats de l'exercici dels esmentats serveis al carrer, amb l'objecte de dirigir l'activitat cap aquells espais on l'administració pública pugui exercir amb més eficàcia una activitat inspectora i de control del compliment de les condicions legals en què es realitzen les prestacions sexuals.

Aquesta intervenció legal amb vocació limitadora i reductora dels riscos associats a l'activitat es complementa amb un seguit de previsions en matèria de política social. La prevenció de la victimitació fa necessàries actuacions interdepartamentals, pel fet d'afectar a competències de seguretat, espectacles, sanitat, serveis i treball social. De l'experiència d'altres països cal valorar positivament els pisos pont i les cases d'acollida, com a espais que poden oferir seguretat, protecció i oportunitats de socialització a les dones que s'han vist forçades a exercir la prostitució contra la seva voluntat o en condicions no desitjades. Aquesta i altres iniciatives han trobat una plasmació concreta en el text de la llei. En el mateix hi ocupa un lloc destacat la informació de les persones que presten serveis sexuals remunerats sobre els seus drets, formació i capacitació

laboral per a exercir altres activitats i l'agrupació entre elles per a la defensa i gestió dels seus interessos i la seva protecció i assistència davant dels riscos de victimitació.

La Generalitat de Catalunya opta en aquesta llei per exercir plenament les seves competències en matèria de seguretat pública i trànsit viari, lleure i espectacles, publicitat, sanitat, assistència social i treball.

Estructura i contingut

El contingut de la llei s'estructura en nou capítols relatius a les disposicions generals, les relacions jurídiques per a la prestació voluntària de serveis sexuals, els establiments on es poden prestar serveis sexuals, la llicència específica que ha d'autoritzar els establiments on es presten serveis sexuals, les prestacions sanitàries que es garanteixen a les persones que presten serveis sexuals remunerats, les prestacions sociolaborals per a les persones que presten serveis sexuals i els programes que s'estableixen per prevenir l'entrada de personal en les activitats relacionades amb la prestació de serveis sexuals i per facilitar la sortida d'aquesta activitat, l'observatori que s'ha d'encarregar d'avaluar i seguir l'activitat de prestació de serveis sexuals, les mesures de lluita contra l'explotació sexual i la tracta de persones i el sistema d'infraccions i sancions que acompanya la regularització de la prestació de serveis sexuals per destriar les activitats lícites de les il·lícites.

El capítol I, dedicat a les disposicions generals, estableix l'objecte i les finalitats de la llei, afirma el principi de no discriminació en favor de les persones que presten serveis sexuals remunerats, assenyala l'àmbit d'aplicació de la llei i la capacitat de les persones que poden intervenir en la prestació de serveis sexuals remunerats i afirma el seu dret a rebre informació i la publicitat de què poden ser objecte els serveis sexuals remunerats.

El Capítol II, estableix la validesa de les relacions jurídiques que tenen com objecte la prestació voluntària de serveis sexuals remunerats, assenyalant la naturalesa d'aquest tipus de relació que es defineix com un contracte d'arrendament de serveis consentida i acordada directament entre les parts encara que sigui en forma verbal. En aquesta relació es reforça la posició de la persona que presta serveis de naturalesa sexual que pot exigir el pagament previ de una remuneració pactada que ha de rebre directament, facultant-la per desistir de realitzar la prestació en qualsevol moment sense necessitat de repetir la contraprestació econòmica.

El capítol III és dedica a les relacions jurídiques entre les persones que presten serveis sexuals remunerats i els titulars del establiments que els poden cedir espais i mitjans auxiliars necessaris per a l'exercici de l'activitat, assenyalant el contingut lícit de la relació, els tipus d'establiments que es poden autoritzar, la seva ubicació, les condicions d'accés, les prohibicions d'accés, els llocs habilitats per a la prestació de serveis sexuals dintre dels establiments, els horaris de l'activitat, les persones que poden ser titulars dels establiments, les mesures sanitàries i de seguretat que han d'adoptar i la responsabilitat dels titulars d'aquests establiments.

El capítol IV subjecta a llicència específica els establiments on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats, fixant les condicions de concessió i durada, el procediment de tramitació i les mesures que es poden adoptar en els supòsits de funcionament sense llicència o d'incompliment de les condicions establertes, preveient, si s'escau, la revocació de la mateixa.

El capítol V assenyala les prestacions sanitàries que poden rebre les persones que presten serveis sexuals remunerats, afirmant el seu dret a realitzar de forma periòdica revisions sanitàries, les mesures de protecció de la salut pública que s'han d'impulsar per prevenir les malalties de les persones que presten i reben serveis sexuals remunerats, les funcions de l'administració sanitària, els programes d'atenció i educació sanitària que convé impulsar i les condicions de proximitat i confidencialitat que s'han d'establir per reforçar la seva eficàcia i utilitat.

El capítol VI té per objecte les polítiques sociolaborals que es volen desenvolupar per prevenir l'entrada de persones en les activitats relacionades amb la prestació de serveis sexuals remunerats, els recursos i serveis que s'han de dedicar a les persones en dificultats que presten serveis sexuals remunerats i els programes que s'han d'establir per facilitar la sortida de l'activitat de prestació de serveis sexuals remunerats a les persones que ho desitgin, prestant una especial atenció al suport de les persones estrangeres.

El capítol VII conté el compromís del Govern de la Generalitat de desenvolupar una activitat d'observatori amb una finalitat doble, consistent en l'avaluació, seguiment i estudi de l'activitat de prestació de serveis sexuals en el territori de Catalunya i en la promoció de la defensa dels drets de les persones que es dediquen a la prestació de serveis sexuals, drets que es pretenen assegurar a través de la creació d'un espai de

diàleg sobre la seva problemàtica, però també mitjançant accions concretes com poden ser una oficina d'informació, un telèfon d'atenció i la promoció de l'associacionisme.

El capítol VIII es dedica íntegrament a la lluita contra l'explotació sexual i la tracta il·legal de persones vulnerables a l'explotació sexual, mitjançant la creació de grups d'especialistes policials dedicats a l'abordatge de les investigacions en aquesta matèria, la intensificació de la formació policial i el foment de la cooperació entre les policies de Catalunya, les forces i cossos de seguretat de l'Estat, les autoritats policials d'altres països i les oficines internacionals de policia. El mateix capítol conté la regulació de la policia dels establiments en els que poden prestar serveis sexuals remunerats, atribuint als agents dels cossos de policia de Catalunya una capacitat d'actuació immediata per controlar i limitar les seves activitats i preveient una inspecció administrativa encarregada del control ordinari de les activitats regulades per aquesta llei.

El capítol IX, conté el règim d'infraccions i sancions per les accions o omissions tipificades en aquesta llei, el règim de responsabilitat, la distribució de les competències en aquesta matèria, el procediment sancionador i la seva compatibilitat amb les actuacions de la jurisdicció penal, les mesures cautelars que es poden imposar i el règim de prescripció i possible publicitat de faltes i sancions.

La disposició transitòria primera preveu un règim de transició a disposició dels ajuntaments de Catalunya que permeti la transformació de les activitats de prestació de serveis sexuals remunerats i l'organització i estructuració de les persones que es dediquen a aquesta activitat, mentre que la disposició transitòria segona preveu que en el termini de quatre anys el Parlament de Catalunya avaluarà l'eficàcia social de les mesures previstes en aquesta llei, reforçant el paper del Parlament com a comprovador de la seva legislació i avaluador de l'eficàcia de les seves normes.

La disposició final primera autoritza al Govern de la Generalitat a dictar les disposicions necessàries per executar aquesta llei, mentre que la disposició final segona preveu una entrada en vigor demorada de dos mesos que s'han de poder aprofitar per informar a la ciutadania del contingut d'aquesta llei.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Objecte de la llei

1. La present Llei té com a objecte limitar i ordenar les activitats relacionades amb la prestació de serveis sexuals, prevenint i reforçant la persecució de totes les formes de tràfic i tracta de persones, l'explotació sexual i la prostitució forçosa, en l'àmbit de les competències de la Generalitat de Catalunya.

2. Als efectes d'aquesta Llei es consideren únicament com a serveis sexuals remunerats els prestats en condicions d'independència, llibertat, autonomia i absència de subordinació, inferioritat o vulnerabilitat.

Article 2. Finalitats

La present Llei té com a finalitats, entre d'altres, les següents:

a) Prevenir i promoure la persecució efectiva de totes les formes de criminalitat que afectin a la llibertat sexual i a la indemnitat sexual dels menors.

- b) Garantir la dignitat i els drets de les persones que es dediquen a la prestació de serveis sexuals remunerats.
- c) Protegir la integritat física i psíquica i la seguretat de les persones que es dediquen a la prestació de serveis sexuals remunerats.
- d) Evitar l'estigmatització, el desarrelament, l'exclusió social i l'aïllament de les persones que presten serveis sexuals remunerats.
- e) Establir les mesures sanitàries adequades per garantir la salut de les persones que presten i reben serveis sexuals remunerats i protegir la salut pública.
- f) Evitar perturbacions i molèsties als ciutadans en l'entorn vital i social de les comunitats properes als establiments on es presten serveis sexuals remunerats.

Article 3. Principi de no discriminació

Les persones que presten serveis sexuals a canvi d'una remuneració no han de ser objecte de discriminació social o jurídica.

Article 4. Àmbit d'aplicació

Les disposicions d'aquesta llei són d'aplicació en el territori de Catalunya:

- a) A totes les persones que ofereixen, presten, requereixen o reben serveis sexuals remunerats.
- b) Al titular o qui de fet dirigeix o actua com a gerent, administrador o encarregat de qualsevol tipus d'establiment on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats.

Article 5. Capacitat

1. Els serveis sexuals remunerats només poden ser prestats per les persones que hagin complert 21 anys, tinguin plena capacitat d'obrar i, si s'escau, hagin obtingut els corresponents permisos de residència i treball.
2. Els serveis sexuals remunerats no poden ser rebuts per persones menors d'edat o per persones incapacitades.
3. Qualsevol persona que tingui coneixement de que una altra pugui estar oferint els serveis sexuals d'un menor o d'un incapaç ha de comunicar-ho immediatament a l'autoritat judicial, a la fiscalia o a la policia. Així mateix, qualsevol persona que tingui coneixement de que un menor d'edat o un incapaç ofereix, presta o rep serveis sexuals remunerats haurà de comunicar-ho immediatament a les esmentades autoritats i als serveis socials.

Article 6. Dret a rebre informació i orientació

Les persones que presten serveis sexuals remunerats en el territori de Catalunya tenen dret a la informació i l'orientació, en forma que sigui comprensible, sobre els seus drets, les vies per fer-los efectius, els serveis públics i recursos que poden utilitzar, els organismes públics que tinguin atribuïdes les competències en aquestes matèries i les entitats privades col·laboradores.

Article 7. Publicitat

1. La publicitat dels serveis sexuals remunerats i dels establiments en que aquests es presten està prohibida, excepte la continguda en els anuncis classificats de la premsa escrita quan no continguin referències o imatges explícites de l'activitat.

2. La publicitat dels serveis sexuals remunerats i dels establiments en que aquests es presten està prohibida en les activitats adreçades a la captació de clients per a l'oferta de viatges o per l'allotjament turístic.

CAPÍTOL II Relacions jurídiques

Article 8. Validesa del contracte de prestació de serveis sexuals remunerats

Un contracte o pacte no és nul pel sol fet que tingui per objecte la prestació voluntària de serveis sexuals a canvi d'una remuneració.

Article 9. Naturalesa de la relació contractual

1. Entre la persona que demanda serveis sexuals i la persona que els presta existeix un arrendament de serveis.

2. Es té per inexistent la condició per la qual la persona que demanda els serveis sexuals condiona el pagament de la remuneració a l'obtenció d'un determinat resultat.

3. El contingut de la relació ha de ser consentida i acordada directament per la persona que presta serveis sexuals remunerats.

Article 10. Irrepetibilitat

1. La persona que presta els serveis sexuals pot exigir el pagament previ de la remuneració pactada.

2. La persona que presta els serveis sexuals pot desistir de realitzar-los en qualsevol moment sense necessitat d'al·legar cap motiu.

3. La remuneració pagada és irrepetible llevat del cas que no s'hagin començat a realitzar els serveis acordats.

Article 11. Contraprestació dels serveis sexuals remunerats

La persona que rep els serveis sexuals queda obligada a realitzar el pagament íntegre o la contraprestació econòmica pactada directament a la persona que presta el servei.

CAPÍTOL III Establiments

Article 12. Relacions amb tercers

La persona que presta serveis sexuals remunerats pot realitzar qualsevol mena de contracte o pacte amb terceres persones que cedeixen l'ús d'immobles i altres elements auxiliars necessaris per a realitzar la seva activitat amb subjecció a les disposicions que es preveuen en aquesta llei i en la resta de l'ordenament jurídic vigent.

Article 13. Contractes entre el prestador del servei i el titular de l'establiment

1. Els contractes o pactes que es vulguin realitzar entre el titular o qui de fet dirigeix un establiment on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats i la persona que realitza aquests serveis han de ser formalitzats per escrit, d'acord amb el model de contracte que s'aprovi reglamentàriament.

2. El titular de l'establiment ha d'inscriure els contractes o pactes en el registre que amb aquesta finalitat es creï al departament competent en matèria de seguretat pública.

Article 14. Contingut dels contractes entre el prestador del servei i el titular de l'establiment

1. Els contractes o pactes entre la persona que presta els serveis sexuals remunerats i el titular o qui de fet dirigeix l'establiment no poden tenir com a objecte l'obligació de prestar un determinat servei, la forma o manera de prestar-los o la persona receptora del servei. No podrà ser objecte de pacte o acord el domicili o la residència de la persona que presta els serveis sexuals remunerats.

2. Les parts podran pactar, amb ple respecte als límits legals establerts, les condicions següents:

a) El pagament, pel prestador del servei al titular, d'un preu cert, que ha de ser fixat expressament, per la utilització de les dependències i serveis annexes habilitats per a l'activitat, que no podrà ser un percentatge del preu pactat entre la persona prestadora i la receptora del servei.

b) El pagament pel titular o qui de fet dirigeix l'establiment a la persona dedicada a la prestació de serveis sexuals remunerats d'un preu per les consumicions que realitzin en l'establiment els seus clients.

3. La persona que presta serveis sexuals remunerats en un establiment en virtut d'un pacte o contracte amb el titular o el seu director, podrà en qualsevol moment abandonar aquesta activitat sense que incorri en responsabilitat per incompliment contractual, independentment dels acords que s'hagin realitzat sobre la durada de la prestació.

Article 15. Condicions de la prestació

1. Els establiments on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats han d'estar expressament autoritzats.

2. El titular de l'establiment l'haurà d'inscriure en el registre que amb aquesta finalitat es crearà en el departament competent en matèria de seguretat.

3. Es prohibeix la sol·licitud, oferta o prestació de serveis sexuals remunerats en la via pública, llocs d'ús comú i l'oferta o prestació en establiments no autoritzats.

Article 16. Tipus d'establiments

1. Els serveis sexuals remunerats es poden prestar, en les condicions que estableix aquesta Llei, en alguns dels establiments següents:

a) Locals que disposin de servei de bar, amb ambientació musical per mitjans mecànics, sense pista de ball o espai assimilable.

b) Locals que ofereixin actuacions i espectacles eròtics, amb escenari, amb pista de ball o sense.

c) Cases motel o cases de relax destinades exclusivament a la prestació d'aquests serveis.

d) Cases gestionades directament per les persones que presten els serveis sexuals remunerats.

2. El nombre de reservats, annexos o habitacions on es presten serveis de naturalesa sexual no pot ser superior a dotze en els locals i cases motel ni a sis en les cases de relax i cases autogestionades.

3. Als establiments esmentats els és aplicable, si s'escau, la legislació sobre establiments oberts al públic i espectacles públics.

4. Reglamentàriament es podrà eximir a les cases esmentades en l'apartat primer, lletra d), d'aquest precepte, del compliment dels requisits, mesures i condicions que estableix aquesta Llei.

5. Les cases esmentades en l'apartat primer, lletra d), s'han de gestionar mitjançant fórmules societàries cooperatives que tinguin com a finalitat l'adquisició, el lloguer i la cessió d'ús d'immobles, instal·lacions i altres elements auxiliars necessaris o convenients per a l'activitat del seus socis.

6. Les cases esmentades en l'apartat primer, lletra d), es poden ubicar en habitatges o pisos en comunitats en règim de propietat horitzontal en els edificis no dedicats a habitatge familiar.

Article 17. Ubicació dels establiments.

1. Els establiments regulats en aquesta Llei no poden:

- a) Trobar-se a una distància inferior a 500 metres entre si.
- b) Trobar-se ubicats a menys de 500 metres de centres docents, centres d'acolliment de menors o altre tipus de locals d'oci destinats a menors o que per la naturalesa de la seva activitat comportin l'assistència de menors d'edat.
- c) Trobar-se ubicats en habitatges o pisos en comunitats en règim de propietat horitzontal, llevat del supòsit que estableix l'article 16.6 d'aquesta Llei.
- d) Pertorbar l'ambient i l'entorn vital del veïnat, el barri o la comunitat on es trobin.

2. Els ajuntaments, mitjançant una ordenança, poden regular les condicions urbanístiques d'implantació dels locals i cases oberts al públic en les que es presten serveis sexuals respectant els límits i les condicions que estableix aquesta Llei.

Article 18. Condicions d'accés

1. L'accés als establiments regulats en aquesta Llei ha de realitzar-se per la via pública, llevat del supòsit que estableix l'article 16.6 d'aquesta Llei. L'accés als reservats, els

annexos o les habitacions on es presten serveis sexuals ha d'efectuar-se des de l'interior del local principal.

2. Es prohibeix realitzar a l'exterior dels locals qualsevol tipus de reclam o activitat adreçada a la captació de clients. Tampoc es poden utilitzar reclams publicitaris lluminosos o similars explícits sobre l'activitat que es porta a terme de serveis sexuals remunerats.

Article 19. Prohibicions d'accés

1. Es prohibeix l'accés de menors d'edat o de persones incapacitades, per qualsevol motiu, als establiments on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats.

2. La prohibició d'accés ha de trobar-se fixada en l'establiment en un lloc visible i de fàcil lectura mitjançant un rètol o cartell indicatiu.

3. El titular o qui de fet dirigeix l'establiment ha prendre les mesures necessàries per impedir l'accés dels menors d'edat o dels incapacitats. A aquest efecte es podrà exigir la presentació del document nacional d'identitat o d'un altre document justificatiu de la personalitat per acreditar l'edat.

Article 20. Llocs habilitats de prestació dels serveis sexuals dintre dels establiments

1. En els establiments on es duguin a terme diverses activitats, els serveis sexuals remunerats només poden ser prestats en els espais habilitats específicament per a aquesta finalitat en les dependències, reservats o habitacions annexes.

2. Les dependències, reservats o habitacions annexes s'hauran d'adequar a les condicions establertes per aquesta llei, per les normes que la desenvolupen i per les ordenances locals que puguin regular la implantació d'aquestes activitats en el respectiu terme municipal.

Article 21. Horari de desenvolupament de l'activitat.

1. L'horari d'obertura i tancament dels establiments es determinarà reglamentàriament. La normativa de desenvolupament haurà de preveure els supòsits i les circumstàncies en què els municipis podran establir motivadament ampliacions o reduccions d'horari d'acord amb les característiques del seu terme municipal i circumstàncies de les seves poblacions.

2. La persona que presta serveis de naturalesa sexual no podrà exercir aquesta activitat en els establiments autoritzats més de vuit hores al dia, ni més de sis dies a la setmana.

3. Els establiments han de disposar d'un sistema que permeti la constància expressa del dia i l'hora d'entrada i sortida de les persones que presten aquests serveis.

4. Els documents en els que constin les dades previstes a l'apartat anterior podran ser requerits per l'autoritat competent amb la finalitat de controlar el compliment dels límits de l'activitat de prestació de serveis sexuals.

5. Els locals i les cases on s'ofereixen o presten serveis sexuals no podran constituir domicili ni residència habitual de cap persona.

Article 22. Titularitat dels establiments

No poden ser titulars de forma directa o indirecta, ni participar en el finançament o l'aportació de mitjans econòmics, ni dirigir, administrar o encarregar-se d'un establiment on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats, les persones que tinguin antecedents penals per algun dels delictes contra la persona, la llibertat i indemnitat sexual, delictes contra els drets dels treballadors o delictes contra els drets dels ciutadans estrangers o a qui se li hagi imposat en els darrers tres anys una sanció administrativa ferma prevista a l'article 54.1 b) i c) de la Llei Orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

Article 23. Mesures sanitàries.

1. El titular o qui de fet dirigeix l'establiment ha de permetre i facilitar l'aplicació i el desenvolupament en el seu establiment de les intervencions de promoció de la salut que les autoritats sanitàries considerin necessàries.

2. Els establiments han de garantir a totes les persones l'accés a preservatius, degudament homologats i amb data de caducitat vigent.

Article 24. Mesures de seguretat

1. El titular o qui de fet dirigeix els establiments on es presten serveis sexuals té l'obligació de vetllar per la seguretat de les persones que exerceixen la seva activitat en l'establiment i dels clients.

2. El titular o qui de fet dirigeix els establiments té l'obligació de garantir que l'establiment disposi d'un o més vigilants de seguretat encarregats de vetllar per la seguretat de les persones que es troben en l'establiment durant tot l'horari de funcionament. Els establiments que tinguin una capacitat superior a 50 persones han de disposar d'un vigilant més per cada fracció.

3. En cada una de les estances destinades a prestar serveis de naturalesa sexual ha d'existir una alarma que, a més d'activar el sistema de seguretat interior de l'establiment, ha d'estar connectada a la central d'alarmes d'una empresa de seguretat.

Article 25. Responsabilitat civil

El titular o qui de fet dirigeix l'establiment on s'ofereixen o presten serveis de naturalesa sexual està obligat a realitzar un contracte d'assegurança que cobreixi el risc de responsabilitat civil per danys a tercers sense establir cap límit i per les quantitats que s'estableixin reglamentàriament.

CAPÍTOL IV **Llicència específica**

Article 26. Llicència específica

1. Els establiments on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats han de disposar d'una llicència específica per aquest tipus d'activitat. L'atorgament d'aquesta llicència requerirà la prèvia obtenció de les autoritzacions administratives i llicències previstes en la legislació vigent expedides per l'autoritat administrativa competent.

2. El Govern de la Generalitat pot delegar la competència per a la concessió d'aquesta llicència específica als ajuntaments de més de 50.000 habitants que ho sol·licitin i que justifiquin suficient capacitat de gestió tècnica mitjançant un conveni de col·laboració.

3. El Govern de la Generalitat pot limitar el número de llicències específiques per aquest tipus d'activitats amb caràcter general o per àrees territorials específiques en funció del nombre i la distribució territorial d'establiments autoritzats i de la seva concentració quan puguin pertorbar la convivència ciutadana i la seguretat.

4. Els requisits per a l'obtenció de la llicència s'establiran reglamentàriament en funció de les mesures i condicions previstes en aquesta llei pel desenvolupament de l'activitat.

5. La llicència específica no serà transmissible i els canvis de titularitat de l'establiment necessitaran obtenir una nova llicència.

Article 27. Durada de la llicència específica

1. La llicència específica pels establiments on s'ofereixen o presten serveis de naturalesa sexual té una validesa màxima de cinc anys. Un cop finalitzat aquest termini es requereix sol·licitar una nova llicència per seguir realitzat aquesta activitat.

2. Quan canviïn o desapareixin les circumstàncies que en van determinar l'atorgament de la llicència se n'ha de sol·licitar una nova.

Article 28. Concessió de la llicència

1. Les administracions públiques amb competències en aquesta matèria estan obligades a dictar resolució expressa en totes les sol·licituds de llicències específica de conformitat amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament. El termini per a resoldre i notificar la resolució expressa serà de sis mesos i començarà a comptar a partir del primer dia hàbil següent al de la presentació de la sol·licitud.

2. La llicència específica s'ha d'atorgar o denegar de forma motivada i notificar-la a tots els interessats. L'interessat podrà entendre denegada la seva sol·licitud un cop transcorreguts sis mesos des de l'inici del procediment sense que s'hagués produït la notificació de la resolució expressa.

Article 29. Mesures cautelars

1. La persona titular del departament competent en matèria de seguretat i, si s'escau, els alcaldes, han d'acordar el tancament de l'establiment com a mesura cautelar quan aquest no tingui llicència específica o incompleixi les condicions establertes en la mateixa mentre no es procedeixi a la correcció de la situació. L'ordre de tancament es mantindrà fins que el titular no hagi obtingut la llicència específica, amb independència del procediment sancionador que, si s'escau, es tramitarà.

2. En cas que, com a conseqüència de l'incompliment de les condicions establertes en la llicència per a l'exercici de l'activitat, es constati un risc eminent i greu per a la salut o la seguretat de les persones, la persona titular del departament amb competències en la matèria i, si s'escau, els alcaldes, podran procedir de forma immediata i temporal al tancament cautelar de l'establiment. La mesura cautelar de suspensió de l'activitat és independent del procediment sancionador que es pugui tramitar pels mateixos fets.

3. La persona titular del departament competent en matèria de seguretat i, si s'escau, els alcaldes, si estimen que hi ha indicis de delictes, han de donar compte a l'autoritat judicial corresponent o a la fiscalia de l'exercici de l'activitat sense llicència per a que exigeixi, si s'escau, les responsabilitats penals en les que hagin pogut incórrer.

Article 30. Revocació de la llicència

1. És procedent la revocació de les llicències per canvi o desaparició de les circumstàncies que en van determinar l'atorgament o per sobrevenir-ne d'altres noves que en cas d'haver existit haguessin impedit la seva concessió.

2. Les llicències també es revocaran per raons d'interès públic, quan els titulars o altres persones en el seu nom realitzin actuacions contràries a la voluntat de les persones que presten serveis sexuals remunerats o duguin a terme conductes que atentin a la seva dignitat o lesionin el seu dret a la integritat física o moral, amb independència de la denúncia penal d'aquests fets.

CAPÍTOL V

Prestacions sanitàries

Article 31. Dret a la salut

1. Totes les persones que presten serveis sexuals remunerats en el territori de Catalunya tenen dret a ser beneficiaris del sistema de salut pública.

2. L'atenció sanitària de les persones que reben serveis sexuals remunerats inclou l'educació i promoció de la salut física i psíquica, en especial la prevenció d'infeccions de transmissió sexual, inclòs el VIH, i altres patologies associades a la seva activitat.

3. El departament competent en matèria de salut facilitarà l'accés al sistema sanitari públic a les persones que es dediquin a la prestació de serveis sexuals remunerats.

Article 32. Revisions sanitàries

1. Les persones que presten serveis remunerats tenen el dret de realitzar de forma periòdica revisions sanitàries.

2. La periodicitat i naturalesa d'aquestes revisions en cada cas dependrà de la valoració dels serveis sanitaris seguint les directrius i instruccions del departament competent en matèria de salut.

Article 33. Protecció de la salut pública

1. Els professionals que dispensin serveis sanitaris han d'adoptar les mesures oportunes per evitar riscos per a la salut pública.

2. Els serveis socials vetllaran especialment per la inserció socio-laboral de les persones que vulguin abandonar aquesta activitat per motius de salut.

3. El departament competent en matèria de salut promourà l'adopció continuada de mesures de salut i prevenció de les malalties per part de les persones que presten i reben serveis sexuals remunerats.

Article 34. Funcions en l'àmbit sanitari

El departament competent en matèria de salut ha de desenvolupar les funcions següents:

a) Promoure i preservar la salut física i psíquica de les persones que presten serveis sexuals remunerats.

b) Adoptar les mesures de reconeixement, tractament o control en cas de risc per a la salut pública degut a la situació sanitària concreta d'una o més persones o per les condicions sanitàries en les que es dugui a terme l'activitat de serveis sexuals remunerats.

c) Garantir que els professionals sanitaris del sistema públic de salut que participin en els projectes o serveis sanitaris dirigits a persones que presten serveis sexuals remunerats rebin la formació específica necessària que els permeti atendre adequadament aquest sector de la població.

Article 35. Programes d'atenció i educació sanitària

El departament competent en matèria de salut ha d'adoptar programes adreçats a les persones que presten serveis sexuals remunerats i a les persones que els reben, en els següents àmbits:

a) Programes d'educació i atenció sanitària i prevenció d'infeccions de transmissió sexual, inclòs el VIH, i programes de promoció de la salut sexual reproductora.

b) Programes d'informació sobre els efectes secundaris de les diferents drogues, els seus riscos per a la salut i les vies de transmissió de malalties.

c) Programes de deshabitució i desintoxicació de l'alcohol i les drogues.

d) Programes d'atenció als problemes psicològics derivats de l'activitat dels serveis sexuals remunerats.

Article 36. Proximitat

1. Els programes d'informació i educació sanitària han de realitzar-se en l'entorn social de les persones als que van dirigits o, quan sigui convenient per assolir els objectius previstos, en els establiments on es presten els serveis sexuals remunerats.

2. Els òrgans actius amb competències en la matèria han de notificar prèviament i, sempre que sigui possible, acordar amb el titular de l'establiment el dia i la hora on s'accedirà per aplicar els programes de promoció de la salut.

3. Els titulars dels establiments han de permetre i facilitar el desenvolupament de les activitats de promoció de la salut. Tenen l'obligació de facilitar el lliure accés als establiments de les persones degudament acreditades pels serveis sanitaris, així com de prestar la col·laboració necessària que els sigui sol·licitada.

Article 37. Confidencialitat

La història clínica i l'expedient psicològic de les persones que presten serveis sexuals remunerats són confidencials. La informació només podrà ser facilitada amb el consentiment exprés del pacient. L'accés a la història clínica i l'expedient psicològic amb finalitats judicials o de salut públics es regeix per la legislació vigent sobre protecció de dades personals.

CAPÍTOL VI

Prestacions sociolaborals

Article 38. Actuacions preventives

1. El departament competent en matèria de serveis socials ha d'establir programes i desenvolupar actuacions dirigides a prevenir l'entrada de persones per desconeixement o inconsciència en les activitats relacionades amb la prestació de serveis sexuals remunerats.

2. El departament competent en matèria de serveis socials ha de promoure campanyes informatives sobre els riscos sanitaris, psicològics, de seguretat i d'altres associats a la prestació de serveis socials remunerats adreçats als prestadors i receptors d'aquests serveis.

Article 39. Recursos i serveis socials

1. Les persones que presten serveis sexuals remunerats en el territori de Catalunya tenen dret a ser beneficiaris dels recursos i serveis socials.

2. El departament competent en matèria de serveis socials establirà programes específics dirigits a facilitar la sortida de l'activitat prestació de serveis sexuals remunerats a les persones que ho desitgin. Aquests programes incorporaran mesures relacionades amb la seva formació i capacitació professional, acompanyament i recolçament personal, suport psicosocial i informació dels recursos socials existents.

Article 40. Participació

1. En tots els programes i actuacions dirigides a aquest sector s'ha de promoure la participació dels representants de les persones beneficiàries en la planificació, execució i avaluació dels mateixos.

2. Els programes i les actuacions dirigides a les persones que es dediquen a la prestació de serveis sexuals remunerats s'han de desenvolupar de manera preferent en l'entorn social dels beneficiaris amb la finalitat d'afavorir la seva participació, millorar l'accés i comunicació amb les persones d'aquest col·lectiu i facilitar la creació de xarxes socials en el grup d'intervenció.

Article 41. Pisos pont tutelats i cases d'acollida

El departament competent en matèria de serveis socials ha de facilitar l'accés a un pis pont o a una casa d'acollida a les persones que presten serveis sexuals remunerats en els supòsits següents:

- a) Quan estiguin seguint programes d'inserció sociolaboral i no disposin de recursos propis.
- b) Sempre que la seva integritat física o moral estigui en perill o hagin estat víctimes de maltractaments com a conseqüència de la seva activitat.

Article 42. Renda mínima d'inserció

1. Les persones que de forma habitual hagin desenvolupat en el territori de Catalunya activitats de prestació de serveis sexuals podran ser beneficiaris de la renda mínima d'inserció sempre que no disposin de recursos propis.

2. En el cas de les persones en edat laboral i en condicions de treballar és requisit per a ser beneficiari de la renda mínima d'inserció haver participat de manera satisfactòria en un programa d'inserció sociolaboral.

Article 43. Suport a les persones estrangeres

1. El departament competent en matèria de immigració promourà la concessió de permisos de residència temporal per raons humanitàries per a les persones estrangeres que hagin estat víctimes de delictes relatius a la prostitució o a la corrupció de menors o que col·laborin amb les autoritats administratives i judicials en la investigació d'aquests delictes.

2. Les persones estrangeres en situació irregular que prestin serveis sexuals remunerats en el territori de Catalunya i que desitgin abandonar aquesta activitat podran sol·licitar del departament competent en matèria d'immigració el suport econòmic necessari perquè puguin retornar al seu país d'origen. En aquest cas, podran ser beneficiaris dels programes d'acompanyament i ajuda que s'estableixin per facilitar la seva integració sociolaboral en el seu país d'origen.

CAPÍTOL VII

Observatori

Article 44. Activitat d'observatori

El departament competent en matèria de seguretat pública ha d'assegurar orgànicament una activitat d'observatori sobre la prestació de serveis sexuals a Catalunya que incorporarà les tasques següents:

- a) Proporcionar una avaluació permanent de l'activitat de prestació de serveis sexuals en el territori de Catalunya a partir de la recopilació, l'actualització i l'anàlisi de la informació disponible.
- b) Fer un seguiment de les accions institucionals i la intervenció administrativa en aquest sector.
- c) Promoure i difondre estudis i línies d'investigació en relació amb la problemàtica social, sanitària, jurídica i de seguretat sobre aquest sector.
- d) Promoure la realització d'accions en defensa dels drets de les persones que es dediquen a la prestació de serveis sexuals, contribuint a evitar l'estigmatització i l'exclusió social d'aquestes persones.
- e) Contribuir a la creació d'un espai de diàleg i debat sobre la problemàtica de les persones que es dediquen a la prestació de serveis sexuals remunerats.

Article 45. Oficina d'informació

L'observatori incorporarà una estructura d'informació a la que les persones que presten o reben serveis sexuals remunerats es podran adreçar per a sol·licitar informació o presentar queixes o denúncies relacionades amb l'efectivitat dels preceptes d'aquesta llei.

Article 46. Servei telefònic

1. L'observatori ha d'oferir un servei telefònic al que les persones es poden adreçar per sol·licitar informació sanitària, dels recursos i serveis socials o presentar denúncies o queixes sobre l'aplicació efectiva d'aquesta llei.

2. El número de telèfon ha de constar en un lloc visible a totes les estances i annexes on es presten serveis sexuals remunerats.

Article 47. Associacionisme

1. L'observatori promourà i acollirà l'associacionisme de les persones que presten serveis sexuals remunerats.

2. L'observatori promourà la constitució de societats cooperatives per a l'adquisició o lloguer d'establiments i cases gestionades directament per les persones que presten serveis sexuals remunerats i els facilitarà suport tècnic i econòmic per a la seva constitució i administració.

CAPÍTOL VIII

Lluita contra l'explotació sexual i la tracta de persones

Article 48. Actuació policial

1. En el marc de les seves respectives competències, els cossos de policia de les institucions pròpies de Catalunya reforçaran les seves actuacions adreçades al control sobre el proxenetisme i la tracta il·legal de persones vulnerables a l'explotació sexual.

2. Amb aquesta finalitat s'adoptaran les mesures següents:

- a) La creació de grups especialitzats en el cos de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i la formació específica dels membres dels cossos de policia de Catalunya que desenvolupin aquestes activitats.

- b) L'elaboració d'accions específiques de coordinació entre el cos de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i els cossos de policia local.
- c) La participació activa de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra en els plans i programes d'iniciativa estatal que es puguin adoptar per lluitar contra l'explotació sexual i el tràfic d'éssers humans, mitjançant l'establiment dels corresponents protocols i acords d'actuació.
- d) La col·laboració de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra amb les autoritats policials d'altres països i amb les oficines internacionals de policia per perseguir l'explotació sexual i el tràfic d'éssers humans.
- e) La col·laboració de la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra amb les forces i cossos de seguretat de l'Estat amb la finalitat d'oferir protecció als familiars de les persones que han denunciat o col·laborat amb les autoritats administratives i judicials en la persecució de la criminalitat sobre la violència i la indemnitat sexual.

Article 49. Inspecció

1. La inspecció dels establiments i el control de les activitats i el compliment del que disposa aquesta Llei correspon a la policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra i, si s'escau, als cossos de policia local, sens perjudici de les funcions assignades als funcionaris que desenvolupin tasques d'inspecció administrativa en aquesta matèria específica.

2. Els agents dels cossos de policia de les institucions pròpies de Catalunya hauran d'adoptar mesures d'actuació immediata per controlar i limitar l'activitat d'aquests establiments quan hagin indicis que es desenvolupin activitats que puguin afectar a la llibertat o la indemnitat sexual de les persones, a la seva seguretat personal o a la convivència ciutadana. Els agents han de donar compte a les autoritats administratives o judicials competents per raó de matèria de l'adopció d'aquestes mesures i dels fets que justifiquin la seva decisió. En l'apreciació de les raons de necessitat i urgència que justifiquen i permeten l'adopció d'aquestes mesures els agents podran disposar del necessari suport tècnic i jurídic que haurà de garantir el departament competent en matèria de seguretat.

3. En particular els agents dels cossos de policia de les institucions pròpies de Catalunya poden adoptar les mesures provisionals següents:

- a) L'ordenació immediata de la suspensió de les activitats i el precinte dels establiments quan hagi indicis manifestes que es desenvolupen activitats que puguin afectar a la llibertat o a la indemnitat sexual de les persones.

b) El desallotjament dels establiments i la prohibició temporal d'entrada de persones quan pel nombre dels assistents o per les seves activitats es posi en greu perill de manera concreta i manifesta la seguretat de les persones o s'afecti greument la convivència ciutadana.

4. Els titulars dels establiments o qui de fet dirigeix o actua com a gerent, administrador o encarregat de qualsevol tipus d'establiment on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats han de permetre i facilitar les inspeccions que acordi l'autoritat administrativa competent. Tenen l'obligació de permetre en qualsevol moment i de manera immediata el lliure accés als establiments i a les seves dependències dels agents dels cossos de policia de Catalunya i dels funcionaris degudament acreditats que desenvolupen funcions d'inspecció, així com de prestar la col·laboració necessària que els sigui sol·licitada, inclosa la presentació i exhibició de la documentació legalment prevista.

5. Els funcionaris que realitzin tasques d'inspecció tenen la condició d'agents de l'autoritat i poden accedir a qualsevol lloc, instal·lació o dependència de titularitat pública o privada, amb el límit constitucional de l'entrada domiciliària.

6. El resultat de les inspeccions, en cas de ser detectat un fet susceptible de ser considerat infracció, es consignarà en un acta que tindrà valor probatori, sens perjudici d'altres proves que es puguin aportar, en la qual els interessats podran fer figurar la seva possible disconformitat i observacions. El resultat de les inspeccions en les quals es verifiquin determinats fets, pot donar lloc, d'acord amb les circumstàncies de cada cas, a la iniciació del corresponent expedient sancionador per la comissió d'infraccions tipificades en aquesta llei.

CAPÍTOL IX Infraccions i sancions

Article 50. Potestat sancionadora

1. L'exercici de la potestat sancionadora per la comissió d'infraccions administratives previstes en aquesta llei s'ha d'ajustar a allò que s'hi preveu en les seves normes de desenvolupament i en la legislació del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu.

2. Les sancions són independents de les mesures cautelars o provisionals que escaigui adoptar per a la protecció o restabliment de la legalitat.

Article 51. Infraccions

1. Constitueixen infraccions administratives les accions o omissions tipificades en aquesta llei. Aquestes infraccions poden ésser sancionades d'acord amb la tipificació de sancions prevista en aquesta llei.

2. Les infraccions previstes en aquesta llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 52. Responsabilitat

La persona física i jurídica que sigui autora o participi en la comissió de qualsevulla de les infraccions tipificades en aquesta llei incorre en responsabilitat administrativa.

Article 53. Infraccions molt greus

Comet una infracció molt greu:

1. El titular o qui de fet dirigeix un establiment on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats que:

- a) Permet l'entrada de menors o de persones incapacitades en el seu establiment.
- b) Permet la prestació de serveis sexuals remunerats a persones menors de 21 anys.
- c) Obliga a la persona que presta serveis sexuals remunerats a realitzar determinats serveis, estableix la forma o manera de prestar-los o determina la persona receptora.
- d) Requereix a la persona que ofereix o presta serveis sexuals remunerats o pacta amb ella una comissió per la utilització de les dependències o annexes habilitats per aquesta activitat.
- e) Exigeix o pacta el cobrament d'un percentatge dels serveis sexuals prestats per fer front a les despeses d'allotjament, manutenció o despeses de trasllat.
- f) Imposa qualsevol mena de sanció directa o indirecta a la persona que presta serveis sexuals remunerats, en particular les de tipus econòmic.
- g) Exigeix que l'activitat d'una persona que presta serveis sexuals remunerats superi les vuit hores en un dia o més de sis dies a la setmana.

2. Les persones que tenint coneixement de que pateixen una malaltia de transmissió sexual o contagiosa greu, presten o reben serveis sexuals remunerats en condicions que creïn un risc greu per a la salut.

3. Les persones que exigeixen la custòdia o retenen la documentació personal a les persones que presten serveis sexuals remunerats.

Article 54. Infraccions greus

Comet una infracció greu:

1. Les persones que obren un establiment on s'ofereix o presten serveis sexuals remunerats sense disposar de la llicència específica establerta en aquesta llei.

2. El titular o qui de fet dirigeix un establiment on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats que tingui antecedents penals per algun dels delictes contra la persona, la llibertat i indemnitat sexuals, delictes contra els drets dels treballadors o delictes contra els drets dels ciutadans estrangers.

3. Les persones que tenen coneixement que un menor d'edat o un incapacitat presta serveis sexuals remunerats o no ho comunicui a les autoritats o als seus agents.

4. Les persones que tenint coneixement de que una altra persona es víctima de tracta amb finalitats d'explotació sexual no ho denuncia a les autoritats administratives o judicials competents.

5. Les persones que en el desenvolupament de l'activitat de serveis sexuals remunerats pertorba de forma greu o reiterada l'ambient o l'entorn vital del veïnat, barri o comunitat on es troben els establiments.

6. Les persones que ofereixen o sol·liciten serveis sexuals remunerats a través de publicitat no permesa en aquesta llei.

7. El titular o qui de fet dirigeix l'establiment on s'ofereixen o presten serveis sexuals remunerats que:

a) No permetin ni facilitin les inspeccions, els controls policials i administratius o les activitats de promoció de la salut.

b) No mantenen vigent un contracte d'assegurança que cobreix el risc de responsabilitat civil per danys a tercers d'acord amb el que estableix aquesta llei.

c) Incompleteixen les obligacions de seguretat establertes en aquesta llei.

d) No adopten mesures de control d'accés adient per impedir l'entrada de menors o de persones incapacitades.

e) No impedeix l'entrada en l'establiment o, si s'escau, no dur a terme o no ordena l'expulsió de qualsevol persona en estat d'intoxicació etílica o que es troba sota els efectes de les drogues.

f) No impedeix l'entrada o no expulsa de l'establiment les persones que utilitzin violència, amenaces, armes o objectes susceptibles de ser emprats com a tals.

g) Exigeix a la persona que presta els serveis sexuals remunerats l'obligació de consumir begudes alcohòliques o substàncies, encara que s'hagi establert amb la mateixa una relació de treball com a cambrer/a o alternador/a.

h) Exigeix a la persona que ofereix o presta serveis sexuals remunerats l'obligació de residir en un determinat domicili.

Article 55. Infraccions lleus

Comet una infracció lleu:

1. Les persones que ofereixen o sol·liciten serveis sexuals remunerats en llocs o vies públiques, des de finestres, balcons o vehicles, ja sigui de forma verbal, gesticulant o amb altres formes d'expressió, llevat de les àrees o zones de delimitació municipal durant el temps que preveu la disposició transitòria primera d'aquesta llei.

2. Les persones que reben o presten serveis sexuals remunerats en llocs o vies públiques o en els vehicles estacionats en vies públiques, llevat de les àrees o zones de delimitació municipal durant el temps que preveu la disposició transitòria primera d'aquesta llei.

3. El titular o qui de fet dirigeix l'establiment on es presten serveis sexuals remunerats que:

a) No té en funcionament el sistema que permet controlar els temps d'activitat de les persones que presten serveis sexuals en cadascun dels establiments.

b) No compleix l'obligació d'instal·lar els cartells o rètols informatius previstos en aquesta llei.

c) No sol·licita la renovació de la llicència específica per als establiments on s'ofereixen o presten serveis sexuals després d'esgotar la validesa màxima del seu termini.

d) No manté l'establiment en les condicions de higiènic-sanitàries establertes normativament.

e) No formalitza el contracte amb la persona que presta serveis sexuals en el corresponent establiment o no l'inscriu d'acord amb l'establert per aquesta llei.

Article 56. Sancions de les infraccions molt greus

1. Les infraccions molt greus tipificades en aquesta llei han de ser sancionades amb:

a) El tancament temporal o la suspensió de la llicència específica per un període entre 18 i 24 mesos.

b) Multa de 6.001 fins a 100.000 €.

Les anteriors sancions es poden imposar conjuntament quan la gravetat de la infracció i les circumstàncies de l'infractor així ho requereixin.

2. La comissió reiterada d'infraccions molt greus donarà lloc al tancament definitiu de l'establiment i a la revocació de la llicència. El tancament definitiu comportarà que, respecte de l'establiment afectat, no es pot demanar cap llicència relacionada amb l'activitat durant els 24 mesos següents.

Article 57. Sancions de les infraccions greus

Les infraccions greus tipificades en aquesta llei han de ser sancionades amb:

- a) El tancament temporal o la suspensió de la llicència específica per un període màxim de 12 mesos.
- b) Multa de 601 fins a 6000 €.

Les anteriors sancions es poden imposar conjuntament quan la gravetat de la infracció i les circumstàncies de l'infractor així ho requereixin.

Article 58. Sancions de les infraccions lleus

Les infraccions lleus tipificades en aquesta llei han de ser sancionades amb multa de fins a 600 €.

Article 59. Substitució de la sanció pecuniària

En cas d'una infracció lleu tipificada en l'article 55.1 i 2 de la present llei comesa per les persones que ofereix o presten serveis sexuals remunerats, l'òrgan competent per a resoldre el procediment sancionador pot substituir, previ consentiment de l'infractor, la sanció pecuniària per una activitat de formació o pel seguiment d'un programa social.

Article 60. Tancament temporal

El tancament temporal comporta la prohibició d'utilitzar l'establiment afectat durant el període establert per qualsevol activitat pública.

Article 61. Graduació de les sancions

1. Per tal de mantenir una correcta adequació entre la gravetat dels fets i la sanció a aplicar s'han de tenir en compte els criteris següents:
 - a) La gravetat i la transcendència social de la infracció.
 - b) Els perjudicis quantitatius i qualitatius causats a les persones.
 - c) La importància i la categoria del local.
 - d) La capacitat econòmica de l'infractor i la seva situació de predomini en el sector.
 - e) La reiteració o reincidència quan no siguin elements del tipus infractor.
 - f) La imprudència o intencionalitat.

2. Per a evitar que d'una infracció es puguin derivar beneficis per a l'infractor, la sanció pecuniària serà incrementada amb la quantia del benefici derivat de la comissió de la infracció.

Article 62. Competències

1. Són competents per a la incoació dels expedients per falta lleu i greu els delegats territorials del Govern de la Generalitat, la persona titular del centre directiu amb competències en matèria d'espectacles i, si s'escau, els alcaldes.

2. La persona titular del centre directiu amb competències en matèria d'espectacles es competent per a la incoació dels expedients per falta molt greu.

3. Són competents per a la resolució dels expedients incoats per a ells i per imposar multes fins a 6000 € i tancament temporal o suspensió de llicència per a un període màxim de 12 mesos, els delegats territorials, la persona titular del centre directiu amb competències en matèria d'espectacles i, si s'escau, els alcaldes.

4. La persona titular del departament amb competències en matèria de seguretat es competent per a la resolució d'expedients incoats per falta molt greu i per la imposició de multes fins a 100.000 €, tancament temporal o suspensió de llicència per un període d'entre 18 i 24 mesos i tancament definitiu del local i revocació de llicència.

5. El Govern de la Generalitat pot delegar l'exercici de les competències sancionadores per faltes lleus i greus als ajuntaments de més de 50.000 habitants que ho sol·licitin i que justifiquin suficient capacitat tècnica i de gestió mitjançant un conveni de col·laboració.

Article 63. Procediment sancionador

La imposició de les sancions previstes en aquesta llei es regirà per la normativa vigent en matèria de procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, amb les particularitats que s'especifiquen als articles següents.

Article 64. Vinculacions amb l'ordre jurisdiccional penal

1. Quan l'òrgan administratiu competent consideri, en qualsevol moment del procediment, que els fets també poden ser constitutius d'il·lícit penal, ho comunicarà al ministeri fiscal, sol·licitant-li testimoni sobre les actuacions practicades respecte de la comunicació. En aquest supòsit, així com en el cas que l'òrgan administratiu competent

tingui coneixement de que s'està tramitant un procés penal sobre els mateixos fets, sol·licitarà a l'òrgan judicial comunicació sobre les actuacions adoptades.

2. Un cop rebuda la comunicació, en cas que es consideri que hi ha identitat de subjecte, fet i fonament entre la infracció administrativa i l'il·lícit penal, l'òrgan administratiu competent per a la resolució del procediment acordarà la seva suspensió fins que recaigui resolució judicial.

Article 65. Mesures cautelars

1. L'òrgan competent, un cop iniciat el procediment sancionador per la presumpta comissió d'infraccions molt greus o greus, pot adoptar a través de resolució motivada en cada cas mesures provisionals per tal d'evitar el manteniment dels efectes de la presumpta infraccions i la comissió de noves infraccions, així com d'assegurar el correcte desenvolupament del procediment, l'eficàcia de la resolució final i la protecció de les finalitats perseguides per aquesta llei.

2. El contingut d'aquestes mesures cautelars pot consistir en acordar:

- a) El tancament provisional de l'establiment o la suspensió provisional de la llicència específica.
- b) L'adopció de mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del risc.

Article 66. Termini de resolució del procediment

1. El termini per a resoldre el procediment i notificar la resolució és de 6 mesos sens perjudici de la possibilitat d'acordar l'ampliació del termini o la seva suspensió en els casos legalment previstos.

2. El transcurs del termini previst provoca la caducitat del procediment. Els procediments caducats no interrompen el termini de prescripció.

Article 67. Multes coercitives

L'òrgan sancionador pot imposar multes coercitives quan transcorrin els terminis assenyalats en el requeriment corresponent, d'acord amb el que s'estableix a la legislació de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu. La quantia de cada una d'elles no ha de superar el vint per cent de la multa prevista per al tipus d'infracció comesa.

Article 68. Prescripció de les infraccions i sancions

1. Les infraccions molt greus prescriuran als cinc anys, les greus als tres anys i les lleus a l'any.

2. El termini de prescripció comença a comptar el dia en que s'ha comès la infracció, llevat dels casos d'infracció continuada o quan la infracció es perllongui en el temps. En aquests casos el termini de prescripció de la infracció es computa a partir de la finalització de l'activitat il·lícita.

3. Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuran als cinc anys, les greus als dos anys i les lleus a l'any.

4. El termini de prescripció de les sancions comença a comptar el dia següent d'adquirir fermesa en via administrativa la resolució sancionadora.

Article 69. Publicació de les sancions

1. L'òrgan administratiu que imposi sancions greus i molt greus pot acordar la publicació en el diari oficial de la Generalitat de Catalunya, de les sancions que hagin assolit fermesa en via administrativa o, si s'escau, jurisdiccional, així com el nom, cognoms o denominació i raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i la classe d'infracció.

2. La publicació de la sanció es podrà acordar per raons d'exemplaritat i en els casos de reiteració o reincidència.

Article 70. Destinació del recaptat per les sancions.

Les quantitats recaptades com a conseqüència de les sancions imposades a l'empara d'aquesta llei es destinarà a finançar l'activitat d'observatori i els programes socio-sanitaris previstos en la mateixa.

Disposició transitòria primera

1. En el termini màxim de dos mesos des de la data de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els ajuntaments, sempre que es consideri convenient, podran aprovar ordenances municipals per a regular i delimitar àrees urbanes i horaris en els que es podran oferir o sol·licitar serveis sexuals remunerats en espais o vies públiques locals del seu terme municipal.

2. Aquestes delimitacions i el caràcter lícit de les activitats de prestació de serveis sexuals que es desenvolupen en aquestes zones tindrà una validesa màxima d'un any a comptar des de l'endemà de la data de publicació de l'ordenança en el corresponent diari oficial.

3. Els ajuntaments que procedeixin a la delimitació i constitució d'aquestes àrees hauran de garantir la seva seguretat i tranquil·litat i assegurar les instal·lacions i serveis necessaris pel desenvolupament dels programes d'atenció i educació sanitària, la prestació dels recursos socials de proximitat i l'acollida i informació a les persones que presten serveis sexuals durant l'horari de desenvolupament de les seves activitats.

Disposició transitòria segona

En el termini de quatre anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei el departament competent en matèria de seguretat pública haurà de presentar al Parlament de Catalunya una avaluació de l'impacte social que hagi pogut tenir aquesta legislació.

Disposicions finals

Primera

S'autoritza al Govern de la Generalitat a dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament i aplicació d'aquesta llei.

Segona

Aquesta llei entrarà en vigor tres mesos després de l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.